

LINEÁRNÍ ALGEBRA I (PRO FYZIKY)

DETERMINANT

Dalibor Šmíd

MFF UK

Na první přednášce jsme zmínili, že absolutní hodnota veličiny

$$V(\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}) := (\mathbf{x} \times \mathbf{y}) \cdot \mathbf{z} \equiv \sum_{i=1}^3 \sum_{j=1}^3 \sum_{k=1}^3 \varepsilon_{ijk} x_i y_j z_k$$

udává objem rovnoběžnostěny určeného vektory $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in \mathbb{R}^3$.

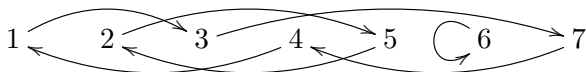
Připomeňme, že $\varepsilon_{123} = \varepsilon_{231} = \varepsilon_{312} = 1$, $\varepsilon_{213} = \varepsilon_{321} = \varepsilon_{132} = -1$ a $\varepsilon_{ijk} = 0$, jsou-li dva indexy stejné. Takto definované zobrazení $V : \mathbb{R}^3 \times \mathbb{R}^3 \times \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}$ má následující vlastnosti:

1. $V(r\mathbf{x}_1 + s\mathbf{x}_2, \mathbf{y}, \mathbf{z}) = rV(\mathbf{x}_1, \mathbf{y}, \mathbf{z}) + sV(\mathbf{x}_2, \mathbf{y}, \mathbf{z})$ (linearita)
2. $V(\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}) = -V(\mathbf{y}, \mathbf{x}, \mathbf{z}) = V(\mathbf{y}, \mathbf{z}, \mathbf{x})$ (úplná antisymetrie)
3. $V(\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3) = 1$

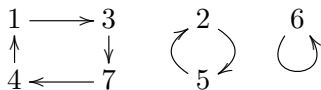
Z vlastnosti 2 plyne linearita i ve 2. a 3. argumentu a také, že $V(\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}) = 0$, kdykoli se některé dva vektory z $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}$ rovnají.

Vlastnosti 1,2,3 zobrazení V zcela určují ♣, zároveň je snadné je zobecnit do vyšší dimenze. Začneme zobecněním symbolu ε_{ijk} .

Množina všech bijektivních zobrazení množiny $\{1, 2, \dots, n\}$ do sebe tvoří grupu s operací skládání zobrazení \clubsuit . Grupa se označuje S_n a nazývá *symetrická grupa*, její prvky *permutace*. Permutaci můžeme znázornit obrázkem

nebo přehledněji formou *rozkladu na nezávislé cykly*

V textu se takový rozklad zapisuje $(1374)(25)$, cykly délky 1 se vynechávají. Cyklus délky 2 se nazývá *transpozice*. Cyklus délky k lze zapsat jako složení $k - 1$ transpozic, např.:

$$\begin{array}{ccc}
 1 \rightarrow 3 & & \\
 \uparrow & & \downarrow \\
 4 \leftarrow 7 & = & \begin{array}{c} \curvearrowright 1 \\ \curvearrowleft 3 \end{array} \circ \begin{array}{c} \curvearrowright 3 \\ \curvearrowleft 7 \end{array} \circ \begin{array}{c} \curvearrowright 7 \\ \curvearrowleft 4 \end{array}
 \end{array}$$

Každou permutaci lze tedy zapsat jako složení transpozic. Pokud je počet těchto transpozic sudý, resp. lichý, mluvíme o *sudé*, resp. *liché permutaci*, jimž přiřazujeme *znaménko permutace* $\operatorname{sgn} \pi = +1$, resp. -1 . Když ověříme, že složení libovolné permutace π s libovolnou transpozicí vždy mění $\operatorname{sgn} \pi$ ♣, plyne z toho korektnost následující definice znaménka

DEFINICE

Nechť $\pi \in S_n$ je permutace a $\pi_1, \dots, \pi_k \in S_n$ jsou transpozice takové, že $\pi = \pi_1 \circ \pi_2 \circ \dots \circ \pi_k$. Pak $\operatorname{sgn} \pi := (-1)^k$.

PŘÍKLAD

Grupa S_3 obsahuje $3! = 6$ prvků: identitu, 3 transpozice a 2 cykly délky 3. Jejich znaménka jsou

$$\begin{array}{lll} \operatorname{sgn} \operatorname{id} = +1 & \operatorname{sgn}(12) = -1 & \operatorname{sgn}(123) = 1 \\ \operatorname{sgn}(13) = -1 & \operatorname{sgn}(23) = -1 & \operatorname{sgn}(132) = 1 \end{array}$$

Pokud definujeme $\varepsilon_{\pi(1)\pi(2)\pi(3)} := \operatorname{sgn} \pi$ a $\varepsilon_{ijk} = 0$ jindy, dostáváme přesně veličinu ε z definice zobrazení V .

DEFINICE

Nechť $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. *Determinantem* matice A rozumíme číslo

$$\det A := \sum_{\pi \in S_n} \operatorname{sgn} \pi a_{1\pi(1)} a_{2\pi(2)} \cdots a_{n\pi(n)}$$

Pro 2×2 a 3×3 matice lze $\det A$ spočítat přímo z definice

$$\begin{aligned} \det \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix} &= \operatorname{sgn} \operatorname{id} a_{11} a_{22} + \operatorname{sgn}(12) a_{12} a_{21} \\ &= a_{11} a_{22} - a_{12} a_{21} \\ \det \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{pmatrix} &= a_{11} a_{22} a_{33} + a_{12} a_{23} a_{31} + a_{13} a_{21} a_{32} \\ &\quad - a_{11} a_{23} a_{32} - a_{13} a_{22} a_{31} - a_{12} a_{21} a_{33} \end{aligned}$$

Pro $n > 3$ je to už nepraktické. Horní či dolní trojúhelníková matice má $\det A = a_{11} a_{22} \cdots a_{nn}$, protože $\operatorname{sgn} \operatorname{id} = 1$ a v ostatních součinech je vždy alespoň jeden člen $a_{i\pi(i)}$ roven nule.

VĚTA

Nechť $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. Pak $\det A = \det A^T$.

DŮKAZ.

Každá permutace π je inverzní permutací k $\rho := \pi^{-1}$, tedy

$$\begin{aligned}\det A &= \sum_{\pi \in S_n} \operatorname{sgn}(\pi) a_{1\pi(1)} a_{2\pi(2)} \cdots a_{n\pi(n)} \\ &= \sum_{\rho \in S_n} \operatorname{sgn}(\rho^{-1}) a_{1\rho^{-1}(1)} a_{2\rho^{-1}(2)} \cdots a_{n\rho^{-1}(n)}\end{aligned}$$

Protože $\operatorname{sgn} \rho = \operatorname{sgn} \rho^{-1}$ ♣ a množina uspořádaných dvojic $\{(1, \rho^{-1}(1)), (2, \rho^{-1}(2)), \dots, (n, \rho^{-1}(n))\}$ obsahuje tytéž prvky jako množina $\{(\rho(1), 1), (\rho(2), 2), \dots, (\rho(n), n)\}$, je suma rovna

$$\sum_{\rho \in S_n} \operatorname{sgn}(\rho) a_{\rho(1)1} a_{\rho(2)2} \cdots a_{\rho(n)n} = \sum_{\rho \in S_n} \operatorname{sgn}(\rho) a_{1\rho(1)}^T a_{2\rho(2)}^T \cdots a_{n\rho(n)}^T,$$

což je z definice rovno $\det A^T$.

□

Pro $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in \mathbb{R}^3$ definujeme $A := (\mathbf{x}|\mathbf{y}|\mathbf{z})$. Pak z věty plyne, že

$$\begin{aligned}\det A &= \det A^T = \sum_{\rho \in S_3} \operatorname{sgn}(\rho) a_{\rho(1)1} a_{\rho(2)2} a_{\rho(3)3} \\ &= \sum_{\rho \in S_3} \operatorname{sgn}(\rho) x_{\rho(1)} y_{\rho(2)} z_{\rho(3)} \\ &= \sum_{i=1}^3 \sum_{j=1}^3 \sum_{k=1}^3 \varepsilon_{ijk} x_i y_j z_k = V(\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z})\end{aligned}$$

Determinant je tedy skutečně zobecněním zobrazení V a vyplatí se na něj nahlížet jako na funkci, která přiřazuje n -prvkové posloupnosti vektorů $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n$ z \mathbb{F}^n číslo $\det(\mathbf{a}_1 | \dots | \mathbf{a}_n)$. Zjevně $\det(\mathbf{e}_1 | \dots | \mathbf{e}_n) = 1$. Úplnou antisymetrii a linearitu v každém argumentu ukážeme v následujícím tvrzení.

TVRZENÍ

Nechť $i \in \{1, \dots, n\}$, $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n, \mathbf{a}'_i \in \mathbb{F}^n$, $r, r' \in \mathbb{F}$, $\rho \in S_n$. Pak

- $\det(\mathbf{a}_1 | \dots | r\mathbf{a}_i + r'\mathbf{a}'_i | \dots | \mathbf{a}_n) =$
 $r \det(\mathbf{a}_1 | \dots | \mathbf{a}_i | \dots | \mathbf{a}_n) + r' \det(\mathbf{a}_1 | \dots | \mathbf{a}'_i | \dots | \mathbf{a}_n)$
- $\det(\mathbf{a}_{\rho(1)} | \dots | \mathbf{a}_{\rho(n)}) = \operatorname{sgn}(\rho) \det(\mathbf{a}_1 | \dots | \mathbf{a}_n)$

DŮKAZ.

Pro první tvrzení stačí jen roznásobit každý člen sumy

$$\sum_{\rho \in S_n} \operatorname{sgn}(\rho) a_{\rho(1)1} \dots (ra_{\rho(i)i} + r'a'_{\rho(i)i}) \dots a_{\rho(n)n}$$

Druhé plyne z vlastnosti $\operatorname{sgn}(\pi_1 \circ \pi_2) = \operatorname{sgn}(\pi_1) \operatorname{sgn}(\pi_2)$ a úprav

$$\begin{aligned} \det(\mathbf{a}_{\rho(1)} | \dots | \mathbf{a}_{\rho(n)}) &= \sum_{\pi \in S_n} \operatorname{sgn} \pi a_{1,\rho(\pi(1))} a_{2,\rho(\pi(2))} \dots a_{n,\rho(\pi(n))} \\ &= \operatorname{sgn} \rho \sum_{\pi \in S_n} \operatorname{sgn}(\rho \circ \pi) a_{1,(\rho \circ \pi)(1)} a_{2,(\rho \circ \pi)(2)} \dots a_{n,(\rho \circ \pi)(n)} \end{aligned}$$

□

DŮSLEDEK

Nechť $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$, $r \in \mathbb{F}$. Pak

- 1. Má-li A dva sloupce stejné nebo jeden ze sloupců nulový, pak $\det A = 0$.*
- 2. ESÚ typu přičtení r -násobku sloupce do jiného sloupce nemění determinant.*
- 3. ESÚ typu násobení sloupce číslem r násobí celý determinant číslem r .*
- 4. ESÚ typu prohození dvou sloupců obrací znaménko determinantu.*
- 5. Platí i analogická tvrzení pro řádky a EŘÚ.*

Důkaz ♣. Determinant matice můžeme tedy efektivně vypočítat pomocí posloupnosti EŘÚ a ESÚ, které matici převedou na jednodušší, nejlépe horní trojúhelníkovou matici.

Determinant matice se často značí také nahrazením závorky svislou čárou. Zkusme si výpočet determinantu na příkladě:

$$\begin{aligned}
 & \begin{vmatrix} 7 & 2 & 1 & 4 \\ 3 & 6 & -9 & 3 \\ 2 & 4 & 0 & 3 \\ 5 & -2 & 3 & 0 \end{vmatrix} = 3 \begin{vmatrix} 7 & 2 & 1 & 4 \\ 1 & 2 & -3 & 1 \\ 2 & 4 & 0 & 3 \\ 5 & -2 & 3 & 0 \end{vmatrix} = 6 \begin{vmatrix} 7 & 1 & 1 & 4 \\ 1 & 1 & -3 & 1 \\ 2 & 2 & 0 & 3 \\ 5 & -1 & 3 & 0 \end{vmatrix} = \\
 & -6 \begin{vmatrix} 1 & 7 & 1 & 4 \\ 1 & 1 & -3 & 1 \\ 2 & 2 & 0 & 3 \\ -1 & 5 & 3 & 0 \end{vmatrix} = -6 \begin{vmatrix} 1 & 7 & 1 & 4 \\ 0 & -6 & -4 & -3 \\ 0 & -12 & -2 & -5 \\ 0 & 12 & 4 & 4 \end{vmatrix} = 24 \begin{vmatrix} 1 & 1 & 7 & 4 \\ 0 & 4 & 6 & 3 \\ 0 & 2 & 12 & 5 \\ 0 & 1 & 3 & 1 \end{vmatrix} \\
 & = -24 \begin{vmatrix} 1 & 1 & 7 & 4 \\ 0 & 1 & 3 & 1 \\ 0 & 0 & 6 & 3 \\ 0 & 0 & -6 & -1 \end{vmatrix} = -72 \begin{vmatrix} 1 & 1 & 7 & 4 \\ 0 & 1 & 3 & 1 \\ 0 & 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{vmatrix} = -288
 \end{aligned}$$

VĚTA

Matice $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ je regulární, právě když $\det(A) \neq 0$.

DŮKAZ.

Regularita i nenulovost determinantu se zachovávají pomocí EŘÚ a ESÚ, stačí se tedy dívat jen na matici v odstupňovaném tvaru. Ta je regulární, právě když má všechny prvky na hlavní diagonále nenulové, což nastává právě když je nenulový determinant. □

Minorem nebo též *subdeterminantem* rozumíme determinant nějaké čtvercové podmatice, tj. matice vzniklé vynecháním některých řádků a sloupců. Větu výše lze zobecnit tvrzením, že $\text{rank}(A) = k$, právě když největší řád nenulového minoru A je k . K důkazu je třeba vybrat ze sloupců A nějakou bázi $(\mathbf{a}_{i_1}, \dots, \mathbf{a}_{i_k})$ prostoru $\text{Im } A$ a ukázat, že nějakým výběrem k řádků z matice $(\mathbf{a}_{i_1} | \dots | \mathbf{a}_{i_k})$ vznikne matice regulární ♣.

Označme A_{ij} podmatici matice A vzniklou vyškrtnutím i -tého řádku a j -tého sloupce.

VĚTA (LAPLACEŮV ROZVOJ PODLE SLOUPCE)

Nechť $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. Pak

$$\det A = \sum_{i=1}^n (-1)^{i+j} a_{ij} \det(A_{ij})$$

DŮKAZ.

Protože $\mathbf{a}_j = \sum_{i=1}^n a_{ij} \mathbf{e}_i$, dostáváme z linearit y v j -tém sloupci

$$\det A = \sum_{i=1}^n a_{ij} \det(\mathbf{a}_1 | \dots | \mathbf{a}_{j-1} | \mathbf{e}_i | \mathbf{a}_{j+1} | \dots | \mathbf{a}_n)$$

Je třeba $n - j$ transpozic na přesunutí j -tého sloupce na poslední pozici a $n - i$ transpozic na přesunutí i -tého řádku na poslední pozici, determinant se tím vynásobí faktorem $(-1)^{n-j+n-i} = (-1)^{i+j}$. Matice A' , která takto vznikne, má podmatici A'_{nn} rovnu A_{ij} , a poslední sloupec \mathbf{e}_n . Pak ale z definice determinantu $\det A' = \det(A'_{nn}) = \det(A_{ij})$ ♣. □

Laplaceův rozvoj je vlastně rekurentní předpis pro determinant. Je možné jej provádět i podle kteréhokoli řádku ♣. Kombinace úprav a rozvoje podle řádku či sloupce s velkým počtem nul je obvykle nejrychlejší cesta k výpočtu determinantu:

$$\begin{vmatrix} 0 & 0 & 2 & 0 & 3 \\ 2 & 0 & 0 & 3 & 0 \\ 3 & 2 & 0 & 1 & 0 \\ 7 & 1 & 5 & 3 & 0 \\ 4 & 2 & 0 & 2 & 1 \end{vmatrix} = 2 \begin{vmatrix} 2 & 0 & 3 & 0 \\ 3 & 2 & 1 & 0 \\ 7 & 1 & 3 & 0 \\ 4 & 2 & 2 & 1 \end{vmatrix} - 5 \begin{vmatrix} 0 & 0 & 0 & 3 \\ 2 & 0 & 3 & 0 \\ 3 & 2 & 1 & 0 \\ 4 & 2 & 2 & 1 \end{vmatrix} = \\
 2 \begin{vmatrix} 2 & 0 & 3 \\ 3 & 2 & 1 \\ 7 & 1 & 3 \end{vmatrix} + 15 \begin{vmatrix} 2 & 0 & 3 \\ 3 & 2 & 1 \\ 4 & 2 & 2 \end{vmatrix} = 2 \begin{vmatrix} 2 & 0 & 3 \\ -11 & 0 & -5 \\ 7 & 1 & 3 \end{vmatrix} + 15 \begin{vmatrix} 2 & 0 & 3 \\ -1 & 0 & -1 \\ 4 & 2 & 2 \end{vmatrix} \\
 = -2 \begin{vmatrix} 2 & 3 \\ -11 & -5 \end{vmatrix} - 30 \begin{vmatrix} 2 & 3 \\ -1 & -1 \end{vmatrix} = -2(-10+33) - 30(-2+3) = -76$$